

Zeerecht, van het Wisselrecht, ondergingen immers een zóó grondige wijziging, dat meer van een vervanging dan van een vernieuwing moet worden gesproken.

Het is echter met vreugde, dat mag worden geconstateerd, dat ondanks deze aanvullingen en wijzigingen er in het Wetboek van Koophandel nog menig onderdeel is, dat wacht op een algeheele herziening. Hieruit volgt immers, dat, al is er dan op het Wetboek van Koophandel veel aan te merken, het handelsrecht een onderwerp is, vol van echt leven en vol van beloften voor de toekomst van hen, die zich met de studie en de ontwikkeling ervan bezig houden.

Eén van de onderwerpen, die het meest om herziening vragen, is wel het verzekeringsrecht.

Over een onderdeel daarvan, n.l. over het karakter van de overeenkomst van levensverzekering, zal ik vanmiddag tot U spreken.

Summierlijk wordt in de laatste afdeeling van den tienden titel van het eerste boek van het Wetboek van Koophandel in een zevental artikelen over de levensverzekering gehandeld. Als men de artikelen 302 tot 308 K. gelezen heeft, vraagt men zich af, of dit nu alles is, wat de wet over levensverzekering te zeggen heeft. Weliswaar wordt in artikel 248 K. bepaald, dat op alle verzekeringen, waarover in dit Wetboek wordt gehandeld, en dus ook op de levensverzekering, de bepalingen van den negenden titel, handelende van assurantie of verzekering in het algemeen, toepasselijk zijn, maar veel wijzer wordt men hierdoor niet.

Wat onder levensverzekering verstaan moet worden, staat allerminst vast. Groote verwarring heeft van ouds op dit gebied geheerscht. Ten gevolge van een arrest van den Hoogen Raad van 28 Maart 1873 (W. 3577) werd zelfs het geheele levensverzekeringsbedrijf volkomen ontwricht ¹⁾.

---

¹⁾ Zie Rb. Amsterdam, 22 Febr. 1870, W. 3230, Prov. Gerechtshof van Noord-Holland, 2 Nov. 1871, W. 3445.